

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**IN PRIMVM MV=||SCVLI ANTICHOCHLAEVM || Replica brevis
Iohannis Cochläei, pro Sacerdotij & || Sacrificij nouæ legis
assertione.|| IN EPILOGO ADIECTA || est brevis responsio
in Antibolen Bullingeri.|| ...**

Cochlaeus, Johannes

Ingolstadt, 1545

VD16 C 4331

VIII. De Fide & sede Petri Apostoli.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10167348-1

Aegypti. Si non potes indicare alium, recipe nobiscum hunc qui solus ista scripsit, & agnosce, quam imple neges sacerdotium nostrum quod offert.

DE FIDE ET SEDE

Petri Apostoli, Cap. VIII.

NEgas item pari impudentia & procacitate S. Petrum ^{Petrus Ro.} Romanæ Ecclesiæ sacerdotem fuisse, Quod ego tibi ^{Ecclesiæ fas} ex Ambrosio obieceram. Quod Petrus (inquis.) Ro. Ec- ^{cerdos fuit,} clesiæ sacerdos uel Episcopus, sicut traditur, fuerit, ne hoc silentio agnoscere uidear, cum bona tua gratia Cochlae, firma fiducia dico, nec tibi nec cuiquam alij ex uestris probatu possibile est. Paulum Ro. Ecclesiæ Apostolum agnoscis mus, Petrum nequaquam, Quem testimonio Pauli liquet ^Apostolum fuisse Circumcisionis, non Gentium. Hæc tua sunt Muscule uerba, quæ uix protulisse ausus fuisses, credo, si meas legisses probationes, quas olim scripsi per Quatuor libros contra Velenum, qui pari furore negabat Petrum Romæ unquam fuisse, Aut si cum saltem legisses libellum, quæ pro Hieronymo Emsero contra Lutherum (qui pro magno habebat mendatio, Petrum 25. annis Romæ Episcopatum tenuisse) scripsi. In hisce enim scriptis tam multas uariasque ac firmas ex omni testimoniorum genere probationes adduxi, ut nemo, nisi ferreæ frontis sit, negare aut cõtra dicere ullo honesti aut ueri prætextu queat.

Hic breuis esse cupiens, paucissimas referam, Vnam ^{Quinq; pro} nam scilicet ex scripturis Pauli, quem mihi obijcis, alteram ^{bationes de} ex patribus, tertiam ex legibus, Quartam ex historijs, Quintam ^{ex} ex rerum ipsarum euidencia. Etenim Paulus ad Romanos ^{Romæ fune} scribens, sic ait mox in principio. Primum quidem gratias ^{data.}

E 3 ago

De fide & sede Petri

Rogo Deo meo per Iesum Christum pro omnibus uobis, quia fides uestra annuntiatur in uniuerso mundo. Iam dic nobis Muscule, si potes, quis nam Romanos eam fidem, quae sic annuntiabatur & laudabatur in uniuerso mundo, docuerit, antequam ad eos scripsit Paulus. Certum est sane, quod non docuerat eos illam Paulus ipse, quia clare testatur mox post iam dicta ipsius uerba, se rogasse Deum, ut prosperum haberet iter ueniendi ad eos, seque desiderasse uidere eos, & consolari in eis per eam quae inuicem erat fidem suam & illorum.

Pauli testi-
monium pro
Romanis con-
tra nouas heres-
ias.

Et in fine eiusdem ad illos epistolae rursus ita ait post longum salutandorum catalogum. Rogo autem uos fratres, ut obseruetis eos, qui dissensiones & offendicula, praeter doctrinam quam uos didicistis, faciunt, & declinate ab illis. Huiuscemodi enim Iesu Christo Domino nostro non seruiunt, sed suo uentri, & per dulces sermones & benedictiones seducant corda innocentium. Vestra enim obaediencia in omni loco diuulgata est, Gaudere igitur in uobis, sed uolo uos sapientes esse in bono, & simpliciter in malo. Haec ubi Paulus, quae certe te tuique similes Romanorum Ecclesiae perfidos & rebelles Apostatas grauius perstringunt, qui tot dissensiones & offendicula, praeter, immo & contra doctrinam quam Romani didicerant, facitis, non Christo Domino, sed uentri uestro seruietes, ac tot innocentium & simplicium corda seducentes.

Non Paulus
sed Petrus
primo docuit
Romanos
fidem & obaedi-
entiam.

Ex hic autem Pauli uerbis non solum fides (de qua in principio dixerat) sed etiam obaediencia Romanorum in omni loco diuulgata iam erat, antequam ad eos Paulus uenisset, Dic ergo nobis Muscule, quisnam docuerit eos ante Paulum fidem & obaedienciam, si non docuit eos Petrus. Vis enim Paulum Romanorum Ecclesiae Apostolum agnoscere, Petrum nequaquam. Da ergo alium, si potes, qui ante Paulum docuerit
Romae

Romanos fidem et obediētiam, tam excellenter, ut in unis
uerso mundo annunciaret & in omni loco diuulgata esset,
& nos eum pro Apostolo, sacerdote, & Episcopo Romane
Ecclesie tecum agnosceremus, Quem uero dabis miser aliis
um, de quo non sis per impudentiam & stultam audaciam
ridiculus & nostris & tuis pariter? Quum igitur alium da
re nequeas, merito cōsulum te agnoscere debes, ut agas pœs
nitentiam, & ex mortuis à corde resurgas. Puto equidem
hanc ex Paulo probationem apud quemlibet lectorem cor
datum satis fore claram & ualidam.

Audi nunc alteram, quam ex patribus promisi probatio
nem. Recitauit sane XVIII. demonstrationes seu probatio
nes contra Velenum ex patribus & classicis authoribus an
tiquis, Ideo uanissime dicis, De Petro nos probare non posse.
Quoniã uero tunc, quando in Velenum scripsi, Irenæi li
bri nondum erant per Typographos euulgati, non potui
alia eius uerba referre præterq̃ ea quæ recitat in historia sua
Eusebius Cæsariensis, Ideo nunc alia ex originalibus produ
cam, quæ & alijs Ro. Ecclesie desertoribus interea nō paucis
obiecti, ad quæ muti permanent usq̃ adhuc. Verba igitur Ire
næi sic habent. Sed quoniam ualde longum est, in hoc ta
li uolumine, omnium ecclesiarum enumerare successiones,
Maxime & Antiquissimæ, & omnibus cognitæ, à glorio
sissimis duobus Apostolis PETRO & PAULO Ro
mæ fundatæ & constitutæ Ecclesie, eam quam habet
ab Apostolis traditionem & annunciatam hominibus fi
dem, per successiones Episcoporum uenientem usq̃ ad nos,
indicantes, confundimus omnes eos, qui quoquo modo
uel per sui placentiam malam, uel uanam gloriam, uel per
cæcitatem & malam sententiam, præterquam oportet,
colligunt. Ad hanc enim Ecclesiam, propter potentio
rem principem

IL
Probatio ex
Irenæo.

Euseb. lib. 3.
c. 6.

Irenæus lib.
3. c. 3.

De fide & sede Petri.

principalitatem, necesse est omnem conuenire ecclesiam, hoc est, eos qui sunt undiq; fideles, Hæc ille.

Magna Irenæi de Ro. Ecclesia testimonia.
Quibus utiq; tanto iustius, quàm procaci & impiæ negationi tuæ creditur, Muscule, quanto sanctior & Apostolorum temporibus propinquior fuit Irenæus Martyr & Pontifex quàm tu es. Audis ergo Ro. Ecclesiam, non à Paulo solum sed etiam à Petro fundatam & constitutã esse, Immo ex ipso Paulo probauit supra, Ro. Ecclesiæ fidem & obædientiam in uniuerso mundo diuulgatam fuisse, anteq; quam Paulus Romam uenit. Audis item, Ro. Ecclesiam maximam & antiquissimam & omnibus cognitam dici, & eius, quam ab Apostolis habet, traditionem fidemq; uenisse usq; ad tempora Irenæi, & per eam omnes confundi, qui aliter colligunt, Audis deniq; propter potentiorẽ principalitatem necessario ad eam conuenire omnes fideles omnemq; Ecclesiam. Vos igitur desertores illius neq; fideles estis amplius neq; ullam habetis ueram ecclesiam, sed omnes congregationes uestre conuenticula sunt & synagoga Sathanæ, in quibus nemo prorsus fidelis est.

Petior Ariani Musculus.
Obieceram tibi dictum S. Ambrosij de sacramentis, qd S. Petrus Ro. Ecclesiæ sacerdos fuerit, Tu absq; omni fronte negas id, à quocumq; scriptum aut traditum fuerit, Petior in hoc longe & impudentior Ariani, qui Iulio Papæ respondententes, quando propter discutiendam Athanasij causam erant citati, confitebãtur utiq; Petrum Ro. Ecclesiæ Apostolum fuisse, licet iactitarent, eum ex Orientali Ecclesia Romam uenisse. Obijciam itaq; tibi nunc alium ex Ambrosio locum, relatu certe dignum, etiam si tu eum reieceris. Ita ergo habet in sermone, quem ad populum dixit publice in festo Natalis Apostolorum. Beati (inquit) Petrus & Paulus eminent inter uniuersos Apostolos, & peculiari quadam

Ambro. sermo. 67.

dam prærogatiua præcellunt. Verum inter ipsos quis cui præponatur, incertum est. Puto enim illos æquales esse meritis, quia æquales sunt passione, & simili eos fidei deuotione uixisse, quos simul uidemus ad Martyrii gloriam peruenisse. Non enim sine causa factum putemus, quod una die uno in loco, unius Tyranni tolerauere sententiam. Vna die passi sunt, ut ad Christum pariter peruenirent, uno in loco, ne alteri Roma deesset. Sub uno persecutore, ut æqualis crudelitas utrumque constringeret. Dies ergo pro merito, locus, pro gloria, persecutor decretus est pro uirtute. Et in quo tandem loco Martyrium pertulerunt? In urbe Roma, quæ principatum & caput obtinet Nationum, scilicet, ut ubi caput superstitionis erat, illic caput quiesceret sanctitatis. Et ubi Gentilium principes habitabant illic ecclesiarum Principes morarentur. Hæc disertissime S. Ambrosius, ad quæ tu sane nunquam uerecunde respondere poteris, nisi tuum reuoces errorem.

Tertiam probationem ex Imperatorum legibus publicis promisi, Ne uero prolixior, quam necesse est, fiat hæc disputatio, ex Codice Iustiniani Imperatoris omnium primam & solam recitabo legem, quæ sane non Iustiniani, sed Gratiani Valentinianiq; & Theodosij Maioris, qui simul Augusti fuerunt, extitit. Cunctos (inquiunt) populos, quos Clementiæ nostræ regit Imperium, in tali uolumus religione uersari, quam diuinum P E T R V M Apostolum tradidisse Romanis, religio usq; adhuc ab eo insinuata declarat, Quamq; Pontificem Damasum sequi claret. Quid habes Muscule, quod contra tres Imperatores istos honeste possis excipere, qui tam clare affirmant, Petrum Romanis

III.
Probatio ex
legibus.

C. de sum.
Trin. L. 12

F nis

manis religionem tradidisse & Nonne rebellis es p̄s per hoc Imperatoribus, qui in Romana religione (quam peris de reliquisti) uersari nunc recusas?

III.
Egesippus
lib. 3. c. 2.

Quartam probationem ex antiquissimo Christianorum Historico, nempe ex Egesippo, qui Apostolorum temporibus uicinus fuit, mutuabor. Erant (inquit) tunc temporis Romæ P E T R V S & P A V L V S . Doctores Christianorū, sublimes operibus, clari magisterio, qui uirtute suorum operum Neronem aduersum fecerant, captum Magi Simonis delinimentis &c. Plura quidem lectu digna refert ibi de Petro, quæ Romæ ei contigerunt, sed quia breuis esse cupio, ea lectori inspicienda relinquo. Hęc enim pauca sufficiunt apud cordatos, negationis tuæ confutare procacitatem.

V.
Probatio ex
rerū euiden-
tia.

Quintam & ultimam probationem ex rerum euidentiā breuiter commemorabo. Sunt Romæ adhuc hodie sacratissimæ amborum Apostolorum reliquiæ, Capita & ossa eorum, quæ Cornelius Papa ex Caracallæ (loco extra urbis Moenia) transtulit, Vbi multa ac stupenda circa eorum confessiones (ita uocabantur reliquiarum loca) facta sunt miracula, Ne uero prolixior fiat narratio, remitto te ac lectorem quemlibet ad unam Gregorij Papæ I. epistolam, quam serio de ijsce rebus scripsit ad Constantiam Augustam, uxorem Mauricij Imperatoris.

Greg. in res-
gist. lib. 3.
epist. 30.

Verba Lu-
theri.

Quoniam uero tu Muscule hunc Pontificem horrenda calumniā omnium superstitionis sumum dicis, obijciam tibi pro illo Lutherum uestrum, primum tot turbarum & sectarum huius temporis authorem. Qui in plausibili apud nouarum rerum studiosos libello de potestate Papæ sic habet, Ita uidemus (inquit) & Romanos Pontifices semper fuisse

fuisse honoratos, ut successores Petri, & Primo loco habitos. Et in hoc recte & laudabiliter actum est & agitur, agendumque est sine querela. Hæc Lutherus. Cum quo litiga si uis, qui negas Petri successores esse Romanos Pontifices.

Videamus ergo, quam magna sit ratio, quæ te contra totius mundi communem sermonem & testimonium cogit negare Petrum Romæ fuisse. Petrum (inquis) testimonio Pauli liquet Apostolum fuisse circumcisionis, non Gentium. Et allegas uerba Pauli ad Galatas. At in illis non habetur hæc clausula, Non gentium, quam tu per crimen falsi adiecisti. Est igitur inepta ac prorsus inualida hæc tua ratio, Tum quod uerba Pauli corrumpis, Tum quod prauè intelligis, Et si enim præcipue Petro Circumcisionis & Paulo Gentium tribuitur Apostolatus, Vterque tamen utrumque Apostolorum exercuisse reperitur, sicut in actibus Apostolorum commemorat Lucas Evangelista. Petrus enim conuertit ad Christum Cornelium Centurionem & alios gentiles qui cum eo erant. In quos & spiritus sanctus uenit antequam baptizarentur, stupentibus & ad uersus Petrum disceptantibus ijs qui ex circumcisione fideles erant. Paulus uero mox post receptum per manuum impositionem Apostolatum abiit cum Barnaba ex Antiochia in Cyprum, & cum uenissent Salaminam prædicabant uerbum dei in Synagogis Iudæorum, similiter fecerunt paulo post in Antiochia Pisidiæ, ubi egregiam ad Iudæos orationem habuit Paulus, Cum autem illi non acceptarent uerbum salutis, dixerunt eis Paulus & Barnabas. Vobis oportebat primum loqui uerbum Dei, sed quia repellitis illud, indignos uos

Inualida
Musculi ratio.

Petrus non
solum Circumcisionis
sed & gentium Apostolus fuit.

Acto. 10.
& 11.
Act. 13.

iudicatis aeternae uitae. Ecce conuertimur ad Gentes.

Christiani
Rom. ex Iu
dæis & gen
tibus.
Rom. 16.

Erras & in hoc, quod putas Romæ Gentes tantum, & non Iudæos, ad Christum conuersos fuisse, Ad utrosq; em scripsit Paulus suam ad Romanos epistolam, & in catalogo eorum, quos salutari iubet, multos ex circumcisione commemorat. Inter quos notanter recenset Andronicum & Iuliam, quos dicit cognatos & concaptiuos suos, qui sunt (inquit) nobiles in Apostolis, qui & ante me fuerunt in Christo Iesu. Si ergo isti ante Paulum fuerunt in Christo, Quis eos rogo conuertit, si hoc non fecit Petrus? Constat sane ex uerbis Pauli, quod fuerint Christiani Romæ, antequam ipse Romam uenit, Constat item ex Actibus Apostolorum, quod ipse Paulus, cum uenisset Romam, mox post tertium diem conuocauit ad se primos Iudæorum, qui nondum erant Christiani, Dicebant enim ei, De secta hac notum est nobis, quia ubiq; ei contradicitur. Constat ergo te in hoc quoq; longe à uero aberrare.

Cathedra
Petri Rom.

Reprehendis me marginali quoque annotatione, quæ sic habet, Sedem Petro tribuis, cum fuerit Apostolus, mandatumq; à Domino acceperit eundi in orbem uniuersum, non Romæ sedendi. Nunquid uero ego primus aut solus sum, qui Petro Cathedram aut sedem Apostolicam Romæ tribuo? Certe antiquissimus inter Latinos Tertullianus sic habet. Percurre (inquit) Ecclesias Apostolicas, apud quas ipse adhuc Cathedræ Apostolorum suis locis præsentur, apud quas authenticæ literæ eorum recitantur sonantes uocem, repræsentantes faciem. Si Italiæ adieceris habes Romanam. Vnde nobis quoq; auctoritas præsto est statuta. Fœlix Ecclesia, cui totam doctrinam Apostolicum sanguine suo profuderunt, Vbi PETRVS passioni Domini

Tertul. de
prescrip. hæ
ret.

minicę

minicæ adæquatur, Vbi Paulus Iohannis exitu coronatur
Vbi Iohannes Apostolus, posteaq̄ in oleum igneum des
mersus, nihil passus est, in Insulam relegatur. Hæc Tertul.

Fatue ergo negas Muscule Apostolorum sedes & Cathedras, ex eo, quod dixit ad eos dominus, Ite in orbem
uniuersum, Non enim dixit hoc singulis seorsum, sed om
nibus in unum congregatis, Non fuit igitur necessarium,
ut unusquisque Apostolorum per uniuersum orbem cur
reret, neque ulli hoc possibile fuisset, Neque ita currendum
fuit ut sedere nunquam liceret, fatua est hæc opinio, licuit
enim sedere Apostolis in Cathedris docentium, ut Christi
fidem populos docerent. Nimis igitur procax est hæc tua
repræhensio de sede.

Fatua sedis
negatio.

Nec iustior est ea, qua de fide Petri me repræhendis, V
bi quæso dixi ego Nos credere in Petrum, sicut improbe
cauillaris? Non credimus in Petrum, sed in Christum, cui
ius fidem Romanos docuit Petrus, Quam & Paulus com
mendauit, quæ annunciatur in Vniuerso mundo. Et hæc
fides non deficiet, sicut pro Petro rogauit patrem ipse Do
minus, etiamsi rumpantur illa cunctis hæreticis, quia uer
bum Domini manet in æternum. Docuit utique sacrifican
di ritum Romanos Petrus, docuit eos orare & sacrificare
pro uiuis & pro mortuis, Id quod probauit ex Chryso
stomo alijsque authoribus antiquis anno superiore aduersus
duos Osiandri sermones de Purgatorio, Et probatur id ip
sum ex antiquissimis Ro. Pontificum Clementis, Anacle
ti, Alexandri & aliorum epistolis decretalibus, Sed tu per
fricta fronte omnia, quæ tuæ farinæ non sunt, negas, quan
tumuis nota, antiqua & per totum orbem testificata fue
rint.

Fides Petri.